

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Στίς 13 Νοεμβρίου, έορτή τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου, ἤγε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος.

Τό ἀπόγευμα τῆς προηγούμενης ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος χοροστάτησε κατά τόν ἑσπερινό στόν καθεδρικό ναό τοῦ Ἀπ. Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου Λευκωσίας. Στή συνέχεια ὁ Μακαριώτατος δέκτηκε στό Μεγάλο Συνοδικό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τό προσωπικό της, ἐκ μέρους τοῦ ὁποίου τόν προσφώνησε ὁ Θεοφ. Χωρεπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος. Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ἀπάντησε κατάλληλα.

Κατά τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του ὁ Μακαριώτατος συλλειτουργήσε μέ τούς Μητροπολίτες Πάφου Γεώργιο, Κιτίου Χρυσόστομο, Λεμεσοῦ Ἀθανάσιο, Κωνσταντίας Βασίλειο καί Βόστρων Τιμόθεο (Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων) καί Ἐπίσκοπο Νταράγια Μωϋσῆ (Πατριαρχείου Ἀντιοχείας) στόν ἴδιο ἱ. ναό. Μετά τή θεία Λειτουργία ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης δέκτηκε στό Μεγάλο Συνοδικό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τά συγχαρητήρια καί τίς εὐχές τῶν ἐπισήμων, τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ.

Τή μεσημβρία ὁ Μακαριώτατος παρέθεσε τράπεζα, στήν ὁποία παρακάθησαν ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καί ἡ κα Τ. Παπαδοπούλου, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, οἱ Ἀρχιερεῖς, ὁ Πρεσβευτής τῆς Ἑλλάδας, ἀξιωματοῦχοι κληρικοί,

ἐκπρόσωποι τῶν ξένων δογμάτων, Κομμάτων καί Ὅργανώσεων, ἄλλοι ἐπίσημοι καί τό ἀνώτερο προσωπικό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τό ἀπόγευμα ἐπισκέφθησαν καί συνεχάρησαν τήν Αὐτοῦ Μακαριότητα ἀντιπροσωπεῖς Συλλόγων καί Ὅργανώσεων, ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές, μαθητές καί μαθήτριες καί ἀρκετοί ἀπό τόν ἐργαζόμενο λαό.

Τόν Μακαριώτατο συνεχάρησαν τηλεγραφικῶς καί διά γραμμάτων ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, οἱ λοιποί Πατριάρχες καί Ἀρχηγοί τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων καί Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν, ὁ Πάπας Ρώμης, Ἱεράρχες, πλεῖστοι ὁμογενεῖς ἀπό τό ἐξωτερικό καί πολλοί ἄλλοι ἀπό τό ἐσωτερικό.

*

* *

Κατωτέρω παραθέτομε τήν ὁμιλία, πού ἐξεφώνησε ὁ Θεολόγος κ. Νικόλαος Π. Βασιλειάδης κατά τή θεία λειτουργία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγ. Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου στόν καθεδρικό ναό τοῦ Ἀγ. Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου στή Λευκωσία:

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Σεπτῇ τῶν ἀγίων ἱεραρχῶν χορεία,

Εὐλαβεῖς ἱερεῖς, ἀδελφοί Χριστιανοί,

«Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων», μᾶς εἶπε χθές εἰς τόν Ἑσπερινόν ὁ σοφός τῆς Π. Διαθήκης (Παρ. ιβ' 7). Ὁ δίκαιος τιμᾶται καί ἐγκωμιάζεται ἐν ζωῇ, ἀλλά καί ὅταν ἀπέλθῃ ἀπό τόν κόσμον αὐτόν ἡ ἐνθύμησίς του συνοδεύεται ἀπό ἐγκώμια. Διότι ἀφήνει ἵχνη φωτεινά καί ἀνεξίτηλα τῆς διαβάσεως καί τῆς ἐπιγείου δράσεώς του. Ἀντίθετα, ἡ ὅποια ἐπίγειος δόξα τοῦ ἀσεβοῦς θά σβησθῇ μετὰ τό

θάνατόν του μαζί μέ τό ὄνομά του.

Ὁ λόγος αὐτός ἔχει πλήρη τήν ἐφαρμογήν του εἰς τό πρόσωπον τοῦ σήμερον ἑορταζομένου ἐπιγείου ἀγγέλου καί οὐρανίου ἀνθρώπου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ κύκλος τῆς ζωῆς του ἀρχίζει 32 μόλις χρόνια μετά τήν λῆξιν - χάρις εἰς τό διάταγμα τῶν Μεδιολάνων (313) - τῶν φοβερῶν διωγμῶν κατά τῆς Ἐκκλησίας. Τό αἶμα τῶν Χριστιανῶν μαρτύρων ἦταν ἀκόμη ζεστό. Πολλοί ὁμολογηταί ἐζοῦσαν ἐπί τῶν ἡμερῶν του τυφλοί, ἀνάπηροι, ἀκρωτηριασμένοι, ζωντανοί μάρτυρες τῶν ἀπανθρώπων διωγμῶν.

Ὁ Ἰωάννης, γόνος τοῦ ἀνωτάτου διοικητοῦ τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ τῆς Συρίας, τοῦ Σεκούνδου καί τῆς νεαρᾶς Ἀνθούσης, ἔμεινε ὀρφανός πολύ μικρός καί ἡ μητέρα του χήρα εἰς τά εἴκοσί της χρόνια. Ἀφιερώθηκε, ὅμως, εἰς τήν ἀνατροφήν τοῦ παιδιοῦ της καί δέν ἐπεδίωξε δεύτερον γάμον, ζώντας λαμπρόν ὀσιακόν βίον τόσον, ὥστε ἔκαμε τόν περίφημον εἰδωλολάτρην ρήτορα Λιβάνιον, διδάσκαλον τοῦ υἱοῦ της, νά ἀναφωνήσῃ κατάπληκτος: Πῶ, πῶ, ποίας καί πόσον μεγάλης ἀρετῆς γυναῖκες ὑπάρχουν μεταξύ τῶν Χριστιανῶν!

Ἡ ὁσία καί προσευχομένη Ἀνθοῦσα βοήθησε τόν υἱόν της νά ἀναδειχθῇ ἀληθινόν σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό ὁ Χρυσόστομος μετά τίς σπουδές του καί τό μοναχικόν στάδιον, πού πολύ τό ἐποθοῦσε, ἔγινε, ὡς πρεσβύτερος, ὁ μέγας φάρος τῆς Ἀντιόχειας μέ τήν ἀγιότητά του, τόν χρυσόν εἰς οὐσίαν καί ἔκφρασιν λόγον του καί τό πρωτοποριακόν καί εὐρύτατον κοινωνικόν του ἔργον. Εἰς τήν Ἀντιόχειαν ἔτρεφε καθημερινῶς 3000 χῆρες καί ὀρφανά.

Δέν εἶναι, λοιπόν, ἀπορίας ἄξιον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ

Βυζαντίου, μόλις ἐχήρευσε ὁ ἀρχιεπισκοπικός θρόνος τῆς βασιλεύουσας, ὀργάνωσε μίαν μυστικήν καί ἰδιότυπον ἀπαγωγήν, μέ τήν ὁποίαν τόν ἔφερε στήν Κωνσταντινούπολιν. Καί μέ κανονικήν Συνοδικήν ἐκλογήν τόν ἀνέβασε εἰς τόν ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον τό 397 εἰς ἡλικίαν 52 ἐτῶν.

Κατά τά χρόνια τῆς ἀρχιερατείας του ὑπῆρξε στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας, ἔμπρακτος βοηθός τῶν ἀδικουμένων, θερμός κήρυκας μετανοίας, ἀρχιερεύς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὁσίου, ἄκακος, ἀμίαντος, ὁμότροπος τῶν Ἀποστόλων, δοχεῖον τῆς θείας χάριτος, τήν ὁποίαν εἶχε δεχθῇ πλουσίαν ἀπό τόν Χαριτοδότην Κύριον. Ὑπῆρξε ὁ θερμουργός ἱεραπόστολος. Ἀσκοῦσε ἱεραποστολήν καί ὅταν ἀκόμη ἐσύρετο κυριολεκτικά ὑπό τήν πίεσιν τῶν ἀγροίκων στρατιωτῶν - φρουρῶν του μέ ὑψηλόν πυρετόν μέσα εἰς τά δύσβατα μονοπάτια τῆς παγωμένης Ἀρμενίας. Ἀναδεικνυόμενος ἔτσι, ἐκεῖνος ὁ ἀδύναμος κατά κόσμον μέ τό ἀραχνῶδες σωμάτιον, μέγας φωτιστής τῶν εἰδωλολατρῶν ἀπό τήν ἀνατολικήν Μ. Ἀσίαν, μέχρι τήν Φοινίκη καί μέχρι τήν Αἰθιοπία. Ὑπῆρξεν ὁ μέγας ὠκεανός τῶν ἱερῶν ναμάτων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ ὁποῖος περιέβαλε κυριολεκτικά τήν Οἰκουμένην. Ὁ θεῖος καί μέγας ποταμός τῆς θείας Ἐδέμ, ὁ ὁποῖος ἔτρεχε πρὸς τέσσερις κατευθύνσεις καί ἄρδευσε τοὺς λογικούς ἀγρούς τῆς Εὐϊλάτ, τῶν Αἰθιόπων, τῶν Αἰγυπτίων, τῶν κατοίκων τῆς Μεσοποταμίας, τῶν Σκυθῶν καί αὐτῶν ἀκόμη τῶν Κελτῶν! Ἐπότισεν ὅλους αὐτοὺς μέ τά ρεῖθρα τῆς χάριτος.

Φυσικόν, λοιπόν, ἦταν νά μή ἀντέξῃ ὁ ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας διάβολος. Ἐβλεπε ὅτι ὁ Χρυσόστομος ἦταν ἡ βοήθεια τῶν ἀδικουμένων καί ὁ πλουτισμός τῶν πτωχῶν - εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν ἔτρεφε καθημερινῶς 7000 πτωχοὺς καί ὀρφανά. Τά ἔβλεπε αὐτά ὁ πάγκακος διάβολος καί ἐνιωθε ὅτι ἐπτώχευε ἡ δύναμις του. Κανένas ἄλλος

δέν ἐπέτυχε νά συγκινήσῃ τούς ἀνθρώπους καί νά τούς παρακινήσῃ εἰς τήν φιλανθρωπίαν καί καλὰ ἔργα τόσον, ὅσον ὁ Χρυσόστομος. Πῶς ἦταν δυνατόν νά μή φρυάξῃ ὁ ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου; Ἐβλεπε τόν σοφόν ἐρμηνευτήν τῶν ἀγίων Γραφῶν νά διαφωτίζῃ τόν λαόν, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειπε τήν δαιμονικήν εἰδωλολατρίαν καί τήν αἵρεσιν, καί ἐκίνησε πάντα λίθον διὰ νά ἐξοντώσῃ τόν ποιμένα. Ἐβλεπε ὅτι οἱ ἄνθρωποι μετανοοῦσαν, ἐγκατέλειπαν τήν ἁμαρτίαν καί ἔφευγαν ἀπό τήν σκοτεινὴν παράταξιν του καί ἐκήρυξε ἄγριον καί ἐπίμονον πόλεμον κατὰ τοῦ ἱεράρχου. Ἐσήκωσε δεινὴν θύελλαν ἐναντίον του.

Ἄνδρες φθονεροὶ μέσα ἀπὸ τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ποιμένες μισθωτοί, τό κοινωνικόν κατεστημένον τῆς ἐποχῆς του καί κυρίως ἡ κακότης τῆς αὐτοκράτειρας Εὐδοξίας, τῆς ὁποίας τήν ὑπερφίαλη ζωὴ δέν ἐδίστασε νά ἐλέγξῃ ἐπανειλημμένως καί ἀπὸ ἄμβωνος ὁ προστάτης τῶν πτωχῶν καί τῶν ἀδικουμένων Χρυσόστομος, τόν ὁδήγησαν εἰς τήν ἐξορίαν καί τελικῶς εἰς τόν μαρτυρικόν θάνατον εἰς τὰ Κόμανα τοῦ Πόντου, στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407.

Ἡ ποιμαντικὴ του διακονία διήρκεσε μόνον ἑξὶ χρόνια καί ἐπτὰ μῆνες περίπου. Ἀπὸ αὐτὰ τρία χρόνια καί τρεῖς μῆνες τὰ ἐπέρασε εἰς τήν ἐξορίαν! Ὁ ἀσυμβίβαστος Χρυσόστομος ὑπῆρξε εὐγλωττος κατὰ τόν λόγον, εὐγλωττότερος κατὰ τόν βίον, εὐγλωττότατος κατὰ τόν θάνατον. Ἀλλ' ἀπέδειξε μέ τό γενναῖο φρόνημά του τήν ὀσιακὴν ζωὴν του καί τήν δύναμιν τοῦ λόγου του μέ αὐτό τό ὁποῖο εἶπε: Τίποτε δέν εἶναι ἴσον μέ τήν Ἐκκλησίαν. Τέτοιο μεγαλεῖον ἔχει ἡ Ἐκκλησία. Ὅταν τήν πολεμοῦν νικᾷ. Ὅταν τήν ἐπιβουλεύονται θριαμβεύει. Ὅταν τήν ὑβρίζουν γίνεται λαμπρότερη. Δέχεται τραύματα καί δέν πέφτει ἀπὸ τίς πληγές· κλυδωνίζεται, ἀλλὰ δέν καταποντίζεται· δο-

κιμάζεται, αλλά δέν ναυαγεῖ. Παλεύει, αλλά μένει ἀήττητη. Ἀγωνίζεται, αλλά δέν νικᾶται.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Αὐτῆς, τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τμῆμα εἶναι καί ἡ Αὐτοκέφαλος Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, τῆς ὁποίας προεδρεύετε ὡς πρῶτος ἐν ἴσοις μεταξύ τῶν ἄλλων ἀγίων ἱεραρχῶν τῆς νήσου τῶν ἀγίων. Μιᾶς νήσου, ἡ ὁποία, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, δοκιμάζεται ποικιλοτρόπως, τῆς ὁποίας ὁμως ὁ λαός μένει πιστός εἰς τόν Σωτῆρα Κύριον, καί τήν Ἀποστολικήν διδαχήν καί παράδοσιν. Μένει πιστός παρ' ὅλο τό κοσμικό πνεῦμα, τόν καταλυτικόν Ἀβδηριτισμόν, τήν δυνατήν ἔλξιν τοῦ μαμμωνᾶ καί τάς αἱρέσεις, πού δροῦν μυστικά καί φανερά. Ὁ λαός αὐτός ἀκολουθεῖ μέ ὅλην τήν καρδίαν του τόν Θεόν, τόν εὐλαβεῖται βαθύτατα, ζητεῖ μέ ἐπιμονήν καί ἱερόν ζῆλον νά ἰδῇ τό πρόσωπόν Του, νά συναντήσῃ τήν εὐμένειάν Του καί νά εὐαρεστήσῃ ἐνώπιόν Του.

Σήμερον, ἑορτήν τῶν ὀνομαστηρίων τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος, ὀλοψύχως εὐχόμεθα μέ υἱικόν σεβασμόν, ὅπως ὁ ἅγιος Θεός, ὁ Ὅποῖος θέλει τοὺς πιστοὺς καί τόν κλῆρον συνδεδεμένους εἰρηνικῶς καί ἁρμονικῶς μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὅπως οἱ χορδές μέ τήν κιθάραν, κατὰ τόν ἅγιον Ἰγνάτιον τόν Θεοφόρον, Σᾶς χαρίζῃ σταθεράν ὑγείαν κατ' ἄμφω. Πλούσιον φωτισμόν. Σύνεσιν ἐν πᾶσι. Διάκρισιν καί ἄνωθεν σοφίαν, ὅπως ποιμαίνετε τόν λαόν του καί τόν παρακαλεῖτε λόγῳ καί ἔργῳ κατὰ τό πρότυπον τοῦ σήμερον ἑορταζομένου ὁμωνύμου Σας ἱεράρχου. Ἐνός ἱεράρχου τοῦ ὁποίου ὁ βίος ὑπῆρξεν ἀστραπή καί ὁ λόγος βροντή.

Ἰσχυε, Μακαριώτατε, καί ἀνδρίζου καί ἀρχιεράτευε θεοφιλῶς, εὐχόμενος παρά τό ἅγιον θυσιαστήριον εἰς ἐκά-

στην ἐκκλησιαστικὴν σύναξιν καὶ εἰς τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις Σας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν δικαίων αἰτημάτων τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ τῆς Κύπρου μας, διὰ μίαν αὔριον μονίμως εἰρηνικὴν. Μὲ βίον ἡρεμον καὶ ἡσύχιον, μέ πᾶσαν εὐσέβειαν καὶ σεμνότητα μέσα εἰς τό φῶς, τήν δικαιοσύνην καὶ τήν ἀλήθειαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.
